

บทคัดย่อ

การศึกษา เรื่อง “ทัศนะของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนชาวสวนส้มพันธ์” วัตถุประสงค์ศึกษาทัศนะของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติที่มีกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ ศึกษาความรู้ความเข้าใจของคนในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ในด้านแนวทางการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน ศึกษาแนวทางปรับปรุงทัศนะของคนในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ให้เหมาะสมแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่ได้กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Study) โดยมีวิธีการศึกษาค้นคว้าเอกสาร (Document Research) การศึกษาภาคสนาม (Field Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เก็บข้อมูลจากประชาชนในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ จำนวน 129 คน ซึ่งได้รับแบบสอบถามครบถ้วนตามจำนวนคิดเป็นร้อยละ 100 ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ (Percentage) การคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean)

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานทั่วไป พบว่ากลุ่มตัวอย่างคนในชุมชนชาวสวนส้มพันธ์ เขตจอมทอง กรุงเทพมหานครส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 52.72 มีอายุ 18-25 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.90 มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 48.84 มีสมาชิกในครอบครัวปัจจุบัน 2-4 คน คิดเป็นร้อยละ 53.49 ส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 30.24 มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท และ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 34.11 มีอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 41.09 ส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในชุมชน 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 55.82 สถานภาพเป็นสมาชิกของชุมชน คิดเป็นร้อยละ 65.12 ส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างหรือบุคคลในครอบครัวไม่เคยเป็นผู้เสียหาย คิดเป็นร้อยละ 72.87 สมาชิกในครอบครัวไม่เคยเป็นผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 85.28 มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนเป็นบางครั้ง คิดเป็นร้อยละ 46.52 ชุมชนของกลุ่มตัวอย่างมีผู้กระทำผิดกลับเข้ามาอยู่อาศัยในปัจจุบันน้อย คิดเป็นร้อยละ 58.92 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดจากสื่อส่วนบุคคล โดยครอบครัว, ญาติพี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 84.50 โดยเพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 82.17 โดยองค์กรเอกชน คิดเป็นร้อยละ 79.84 โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 76.74 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดจากสื่อมวลชน โดยโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 86.05 โดยวิทยุ คิดเป็นร้อยละ 76.74 โดยหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 75.19 โดยอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 67.44 โดยเอกสารทางราชการ คิดเป็นร้อยละ 57.36

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 93.80 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจด้านการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 4.65 และมีความรู้ความเข้าใจด้านการอบรมแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.55

การศึกษาด้านทัศนคติของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.10 แสดงว่าคนในชุมชนมี ทัศนคติเฉย ๆ ต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชนไม่ถึงกับสนับสนุนแต่ก็ไม่ได้ต่อต้าน

การศึกษาด้านข้อจำกัด/ปัญหาอุปสรรคต่อทัศนคติของคนในชุมชนต่อแนวทางการปฏิบัติกับผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอาศัยอยู่ในชุมชน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปิดบังคนในชุมชนหากคนในครอบครัวเป็นผู้กระทำผิด คิดเป็นร้อยละ 68.20 การให้ความร่วมมือกับภาครัฐในการดูแลช่วยเหลือผู้กระทำผิดที่กลับเข้ามาอยู่ในชุมชน คิดเป็นร้อยละ 82.90 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเวลาอยู่ในชุมชนน้อยมากเนื่องจากต้องใช้เวลาส่วนมากออกไปทำงานนอกชุมชน คิดเป็นร้อยละ 66.10

จากผลการศึกษามีข้อเสนอแนะจากการศึกษา ดังนี้ ควรมีการนำเสนอในด้านบวกต่อการแก้ไขผู้กระทำผิดโดยเฉพาะการขอใช้ให้กับชุมชน สังคม ได้รับทราบ เช่น การทำงานสาธารณะ การจัดกิจกรรมร่วมกันของผู้ใกล้พ้นโทษ ผู้พ้นโทษกับชุมชน และมีการเผยแพร่ความสำเร็จของผู้ที่กระทำผิดซึ่งอยู่ในชุมชนเพื่อสร้างการยอมรับ ควรมีผู้ประสานงานในการให้ความช่วยเหลือดูแลผู้กระทำผิดความผิดหลังพ้นโทษเพื่อประสานงานขอความช่วยเหลือระหว่างรัฐกับชุมชน ในการแก้ไขผู้กระทำผิด และจัดกิจกรรมในการประสานสัมพันธ์ทั้งก่อนและหลังการนำผู้กระทำผิดกลับชุมชน เช่น ชุมชนสัมพันธ์ ครอบครัวสัมพันธ์ เพื่อให้เกิดทักษะและการเผชิญปัญหาร่วมกันของคนในชุมชน ควรจัดสถานที่ของชุมชนให้เกิดความปลอดภัยและเอื้อต่อการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิดความผิดในชุมชน และควรมีสวัสดิการชุมชนในการให้การช่วยเหลือสงเคราะห์ผู้กระทำผิดหลังพ้นโทษให้เป็นทุนในการประกอบอาชีพ อาจเป็นรูปแบบกู้ยืมหรือให้เปล่า